

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 sierpnia 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku H. S. (1) z dnia 7 sierpnia 2017 r., odmówił prawa do podjęcia wypłaty zawieszonoego świadczenia od daty wskazanej we wniosku, tj. od maja 2017 r. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że decyzją z dnia 5 maja 2017 r. ubezpieczonemu została przyznana emerytura od 26 kwietnia 2017 r. tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. Wypłata emerytury została zawieszona ze względu na kontynuowanie zatrudnienia, zgodnie z art. 103a. W dniu 28 lipca 2017 r. tj. po uprawomocnieniu się decyzji przyznającej emeryturę wnioskodawca złożył wniosek o podjęcie wypłaty emerytury przedkładając świadectwo pracy, z którego wynikało, iż rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło w dniu 26 kwietnia 2017 r. Decyzją z dnia 7 sierpnia 2017 r. została podjęta wypłata emerytury od 1 lipca 2017 r. tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Decyzja została wydana zgodnie z obowiązującymi przepisami, wobec czego brak jest podstaw prawnych do wypłaty emerytury za miesiące maj i czerwiec 2017 r.

/decyzja – k. 39 – 40 akt ZUS/

H. S. (1) w dniu 11 września 2017 r. złożył odwołanie o decyzji z dnia 23 sierpnia 2017 r. i wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i wypłatę świadczenia emerytalnego za maj i czerwiec 2017 r.

W uzasadnieniu wskazał, że z wnioskiem o przyznanie emerytury wystąpił w dniu 27 marca 2017 r. Organ rentowy wskazał, że przesłanki do nabycia emerytury spełnił w dniu 26 kwietnia 2017 r., po osiągnięciu wieku emerytalnego. W. wskazał, że od tej daty powinna zostać mu wypłacona emerytura. Dodał, że nie można podzielić stanowiska organu rentowego, iż emerytura powinna być wypłacona od dnia złożenia wniosku o wypłatę w sytuacji gdy brak było podstaw do zawieszenia wypłaty świadczenia. Nadto wskazał, że przedłożył organowi rentowemu świadectwo pracy, z którego wynika, iż zakończył zatrudnienie z chwilą uzyskania uprawnień emerytalnych.

/odwołanie – k. 2 – 3/

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 2 października 2017 r. organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

/odpowiedź na odwołanie – k. 5/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

H. S. (2) urodził się w dniu (...)

/bezsporne/

W dniu 27 marca 2017 r. wnioskodawca złożył wniosek o emeryturę.

/wniosek – k. 1 – 7 akt ZUS/

Decyzją z dnia 5 maja 2017 r. organ rentowy po rozpatrzeniu wniosku H. S. (1) z dnia 27 marca 2017 r. przyznał ubezpieczonemu emeryturę od 26 kwietnia 2017 r., tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. Organ rentowy zawiesił ubezpieczonemu prawo do emerytury z uwagi na fakt kontynuowania zatrudnienia. Ubezpieczony został pouczone, że w celu podjęcia wypłaty emerytury obowiązany jest przedłożyć w oddziale ZUS świadectwo pracy lub zaświadczenie potwierdzające fakt rozwiązania stosunku pracy z każdym pracodawcą na rzecz którego praca była wykonywana bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury oraz wniosek o podjęcie wypłaty emerytury.

/decyzja – k. 21 - 24 akt ZUS/

Ubezpieczony w dniu 28 lipca 2017 r. złożył wniosek o podjęcie wypłaty zawieszony emerytury załączając świadectwo pracy z dnia 26 kwietnia 2017 r., z którego wynika, że w okresie od 23 listopada 1992 r. do 26 kwietnia 2017 r. był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w Zakładzie Usług (...) w Ł.

/wniosek – k. 25 – 26 akt ZUS, świadectwo pracy z dnia 26.04.2017 r. – k. 27 – 28 akt ZUS/

Decyzją z dnia 7 sierpnia 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku H. S. (1) z dnia 28 lipca 2017 r. ustalił wysokość i podjął wypłatę emerytury od 1 lipca 2017 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

/decyzja – k. 29 – 31 akt ZUS/

W dniu 9 sierpnia 2017 r. wnioskodawca złożył wniosek o wypłatę emerytury za miesiące maj i czerwiec 2017 r.

/wniosek – k. 33 – 34 akt ZUS/

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego odwołanie wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 116 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017 r., poz. 1383 ze zm.), postępowanie w sprawach świadczeń wszczyna się na podstawie wniosku zainteresowanego, chyba że ustawa stanowi inaczej.

Zgodnie zaś z art. 129 ust. 1 w/w ustawy świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu.

Sytuację wypłaty świadczenia z urzędu przewiduje np. art. 24a. ust. 1, zgodnie z którym emeryturę, o której mowa w art. 24, przyznaje się z urzędu zamiast renty z tytułu niezdolności do pracy osobie, która osiągnęła wiek uprawniający do tej emerytury oraz podlegała ubezpieczeniu społecznemu albo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

Sytuacja ta nie dotyczy jednak wnioskodawcy.

Mając na względzie treść w/w przepisów należy wskazać, że bezpodstawne jest utożsamienie istnienia prawa do świadczeń, związanego ze spełnieniem ustawowych warunków nabycia tego prawa z przyznaniem (i wypłatą) świadczenia. I pominięcie tego, iż ustalenie prawa do świadczenia przez stwierdzenie spełnienia jego warunków nie odpowiada przyznaniu świadczenia. Jeżeli zatem przesłanki uprawniające do świadczenia zostały spełnione przed datą złożenia wniosku o to świadczenie, to jego przyznanie nie może nastąpić wcześniej niż od miesiąca, w którym ten wniosek zgłoszono. Wykładnia przepisu art. 129 ust. 1 jest utrwalona w judykaturze i orzecznictwie. Należy bowiem wskazać, że ustawodawca nie przewidział możliwości domagania się wypłaty świadczenia od daty jego nabycia do chwili złożenia wniosku. Świadczenia wypłaca się, poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu. Nie wypłaca się świadczeń z wyrównaniem za czas od nabycia do nich prawa in abstracto, bez względu na to, czy niezłożenie wniosku spowodowane było brakiem staranności w prowadzeniu własnych spraw czy też innymi okolicznościami w tym brakiem wiedzy. W tym ostatnim kontekście podkreślić należy, że organ rentowy nie ma obowiązku ani możliwości indywidualnego informowania wszystkich zainteresowanych o przysługujących im uprawnieniach w zakresie zmian w wysokości świadczeń z ubezpieczenia społecznego, a zwłaszcza takich, które wymagają szczegółowej analizy dokumentów (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 26 października 2017 r., III AUa 1642/16, Lex nr 2409339, por. także wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 21 kwietnia 2017 r., III AUa 1912/16, lex nr 2386992).

Przechodząc na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, że ubezpieczony jako zainteresowany powinien był zadbać o to, aby we właściwym terminie złożyć wniosek o podjęcie wypłaty zawieszony emerytury załączając świadectwo

pracy zwłaszcza, że w decyzji z dnia 5 maja 2017 r. był pouczony o obowiązku złożenia dokumentu potwierdzającego rozwiązanie stosunku pracy.

Dlatego też, pomimo spełnienia przez ubezpieczonego przesłanek warunkujących podjęcie wypłaty emerytury już 27 kwietnia 2017 r., ZUS nie mógł wcześniej podjąć wypłaty świadczenia, niż od 1 dnia miesiąca, w którym ubezpieczony złożył wniosek, czyli od 1 lipca 2017 r.

Dlatego też, w ocenie Sądu Okręgowego, decyzja organu rentowego jest prawidłowa.

Mając powyższe na uwadze, wobec braku podstaw do uwzględnienia odwołania, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ §1 k.p.c., orzekł jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy.

1 II 2018 roku.

K.K.-W.